

bring i § 10 kunde gjøres end klarere — at bestemme, hvorvidt saadanne Modificationer vare af den Bestaaffenhed, at de vilde træde hindrende iveien for, at Regjeringen kunde sanctionere Lovudkastet. Jeg gjentager imidlertid, at det naturligtvis vilde være langt ønskeligere, om Regjeringen tog Initiativet i denne Henseende, og jeg skal derfor ogsaa for mit Vedkommende, ligesom det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), udtale, at jeg er fuldkommen villig til at tage dette Forslag tilbage under Forudsætning af, at den høitærede Regjering vil give Tilsagn om, at den vil indlede saadanne Forhandlinger som dem, hvorom der er Tale. Jeg forlanger og venter ikke, at den høitærede Justitsminister skal gjøre dette allerede nu ved Sagens 1ste Behandling; jeg kan meget vel indsee, at han ikke kan gjøre det, da dette er et internationalt Spørgsmaal, hvorom han naturligtvis maa conferere med sine Collegaer; men den høitærede Minister vil derimod inden Sagens næste Behandling kunne have anstillet saadanne Overveielser og ført saadanne Forhandlinger med sine Collegaer, at han kan give Svar i saa Henseende. Derfor skulde jeg ogsaa meget ønske, at man ikke fulgte det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og nægtede Sagens Overgang til 2den Behandling, thi der vilde da ganske vist ikke længere blive Anledning til en saadan Overveielse og Erklæring. Jeg tillader mig altsaa ligesom det ærede førnævnte Medlem (Nyholm) at rette den Henstilling til den ærede Justitsminister, om han ikke i alt Fald ved en senere Forhandling vil erklære, hvorvidt Regjeringen vil tage Initiativet til denne Sags Fremme.

Justitsministeren: Jeg skal kun bekræfte, hvad der ogsaa uden Tvivl vil være ventet af de ærede Medlemmer, at jeg ikke er bemyndiget til at afgive nogen Erklæring om, hvad Regjeringen agter at gjøre ligeoverfor en anden Regjering i dette Anliggende. Hvorvidt jeg vil see mig istand til at afgive en bestemt

Erklæring, hvis Sagen gaaer videre i dette Thing, skal jeg ikke i dette Øieblik udtale mig om; men at jeg vil tage Spørgsmaalet under Overveielse, tør jeg herved erklære.

N. Sage: For enbeel har siden havde vi en finansiel Sag for her i Thinget, hvorved man paastod, at den daværende Regjering handlede bag Rigsdagens Ryg; det vilde mange ærede Medlemmer erindre. Nu hører man, at der i denne Sag skal være handlet bag Regjeringens Ryg. Man skulde næsten troe, at det, der er foreslaaet, var et underfundigt Paafund for at forene de tre nordiske Riger. Det er dog neppe Tilfældet, at de ærede Forslagsstillere have haft denne Hensigt. De have haft den efter min Mening prisværdige Hensigt, at de have villet befordre Samqvem og Dimsætning paa fornuftig Maade imellem de nordiske Riger. Man maa have hvilken Mening man vil om den praktiske Skandinavisme, saa kan der kun være een Mening om det Nyttige i at befordre en saadan Sammenknytning imellem de Lande, der i saa mange Henseender staae hverandre saa nær. Jeg kan altsaa ikke troe rettere, end at det Bedste vilde være at lade Sagen gaae til anden Behandling og saa forvente, hvad den ærede Justitsminister senere maatte beslutte i Sagen. Han udtalte, at han ikke var forberedt paa at give nogen bestemt Erklæring om, hvad Regjeringen vil gjøre i denne Sag. Jeg tør maastee ved denne Leilighed henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at det kunde være ønskeligt med Hensyn til en anden Sag, om Regjeringen vilde tage den i sin Haand. Det er ogsaa en Sag, der, skjøndt kun i ringe Grad, bidrager til Samqvem og Dimsætning. Vi have ved flere Leiligheder haft Lov, som tillade fremmede Sømænd at tjene paa vor Coffardistaade. Under 16de Juli 1855 har man endog ved provisorisk Lov tilladt, at Halvdelen af Mandstabet maatte være Fremmede; og denne Indskrænkning til Halvdelen er senere ved Lov ophævet, saaledes, at man nu kan for-